

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za osnanila plačuje se od štiristopne peti-vrate po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé fir-kovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljane vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

8 pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne eniramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez osira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Razdrta nemška sloga.

V viharjih dnevih Badenijevega vladanja se je ustvarila nemška „Gemeinbürgschaft“, da se tem potom zagotovi jednatnost v postopanju vseh nemških opozicijskih strank.

Nekaj časa je ta zveza dobro in uspešno funkcionirala. Vlada in desnica nista imela več opraviti s opozicijo, katera je sestavljena iz nejedinih elementov, iz strank, katerih vsaka hodi svoja pota, ampak s kompaktno in številno manjšino, kar je položaj silno poostriilo.

Toda ta „Gemeinbürgschaft“ je bila jedina samo v negaciji, složna je bila samo v namenu, strmoglaviti jezikovne naredbe in vlado ter razgnati desnico, da se na njenih razvalinah ustanovi nova parlamentarna večina, v vsem drugem pa mej strankami ni bilo nobene sloge in je vsaka stranka samo gledala, kako bo drugo — prevarila.

Ta nemška „Gemeinbürgschaft“, kateri se mora priznati, da se je v obstrukcijskih bojih dobro obnesla, je bila kaj čudna družba. Poleg kavalirjev-veleposestnikov so sedeli zastopniki kapitalističnih velefabrikantov, čez črnožolte mejnike škileči nacionalci in krščanskosocialni dunajski neotesanci. In kako lepo so bile razdeljene vse uloge! Nemškoliberalni veleposestniki in v Mauthnerjevi skupini združeni pripadniki „haute finance“ so se zadovoljili s tem, da so gledali, kako so Pferscheji in drugi taki junaki razgrajali in razsajali v zbornici, sicer pa so z veseljem glasovali z njimi ter si tako na jedni strani ohranili svojo „regierungsfähigkeit“, na drugi pa so bili deležni vseh dobrot nemške sloge.

In sedaj se je ta „Gemeinbürgschaft“ razbila! Krhati se je začela že koj po odstopu grofa Badenija. Nemškoliberalni veleposestniki in Mauthnerjevi pristaši so se pogajali z Gautschem in potem s Thunom, a dasi so bila vsa njih prizadevanja brez uspeha, so se od ostalih obstrukcijskih strank vedno bolj oddaljevali. Čim večja je postala nevarnost, da se nagodba ne obnovi, ali da se uveljavi izvenparlamentarnim putem, čim bolj se je bilo bati premembe volilnega reda ali premembe ustave, tembolj je veleposestnike skrbela njihova „regierungsfähigkeit“, tembolj so se približevali vladi.

Še danes ni povsem jasno, kakšni motivi so začetkom tekočega zasedanja veleposestnike vodili, da so se zavzeli za opustitev obstrukcije, ali dejstvo je, da so oni provzročili, da so nemške opozicijske stranke začele novo taktiko. S tem so se v nemški „Gemeinbürgschaft“ začela navzkrižja, katerih konec je sklep nemških nacionalcev, da se ločijo od drugih nemških opozicijskih strank.

Uzrok temu sklepu je postopanje veleposestnikov in Mauthnerjevcev v pogodbenem odseku. Ta odsek je predvčerajšnjim dokončal generalno debato in je z 21 proti 13 glasom sprejel nasvet, naj se o pogodbenih predlogah začne specijalna debata. Ta predlog je obveljal samo s pomočjo opozicijskih glasov. Vled znane nemarnosti desničarjev je bilo tudi od te važne seje izostalo več desnici pripada-

jočih odsekovih členov, in bi bila ostala desnica v manjšini, da ni z njo glasovalo 7 opozicijskecev, namreč trije veleposestniki, dva Laha in dva Mauthnerjevca.

To je dalo povod, da očitajo nemški nacionalci veleposestnikom in Mauthnerjevcem zavrzanost in izdajstvo in — s svojega strankarskega stališča — ne po krivici. Da se je nemška „Gemeinbürgschaft“ obnesla, bi bila opozicija novič dosegla lepo zmago, vlada in desnica pa bi zopet uškali težek moralen poraz. Grof Stürgkh se je po pravici pobahal, da je njegova stranka rešila desnico iz stiske in jo obvarovala čutnega poraza.

Kriza v levici bo gotovo uplivala na vse parlamentarne razmere, kajti to pač ni verjetno, da bi veleposestniki zopet reterirali in da bi se nastalo nasprotje zopet poravnalo, zlasti ker obstoje mej veleposestniki in drugimi opozicijskimi strankami principijalna nasprotstva prav v najvažnejših vprašanjih. Bržčas se nemške opozicijske stranke razdele na dve skupini, katerih jedna se oprime zopet obstrukcije, dočim se bode druga držala „nove taktike“. Prvi skupini se pridružijo nemški nacionalci in — dokler pojde za nagodbo — tudi protisemitje — drugi pa veleposestniki in Mauthnerjevci ter najbrž tudi nemška napredna stranka.

Slovanom more biti le prav, da se je nemška „Gemeinbürgschaft“ razdrla, dasi še ni gotovo, če nam bo tudi na korist.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Klub katoliške narodne stranke je v svoji zadnji seji, katere se je udeležil tudi minister Dipauli, sklenil resolucijo, v kateri pravi: Klub smatra za svojo najodličnejšo nalogo potezati se vedno za kulturni napredek in moč cele monarhije ter v to svrhu z vso odločnostjo podpirati verske, politične, gospodarske in narodne interese kraljestev in dežel neodvisno od vlade. Klub bo torej podpiral vlado, kolikor je to združljivo z njegovo nalogo. Klub obžaluje narodnostni boj, ki onemogoča delo parlamenta ter škoduje gospodarskemu

LISTEK.

Slovensko gledališče.

(„Marta ali semenj v Richmondu“. Romantiško-komiška opera v štirih dejanjih. Spisal W. Fridrich. Uglasbil Flotov. Preložil A. Funtek.)

„Marta“ ni slovenskemu gledališkemu občinstvu tuja opera: predlansko in prejšnjo gledališko sezono so jo večkrat uprizorili in s hvalevrednim uspehom peli. Ali tudi sicer, ko bi „Marta“ še ne čuli na slovenskem odru, bi našemu občinstvu ne bila docela tuja. Razne lepe, prikupne njene melodije so zaslovene križem sveta: v prvih klavirskih šolah, v vijolinskih šolah, v obratnih orgljicah, v Michlovem karuslju done pomladi pod Tivolijem . . . povsod čujemo kaj „aus der Oper Martha . . .“ Človek gre čestokrat po cesti in si žvižga za kratek čas, pa ne ve, da je njegova pesmica tam kje iz melodijozne „Marte“ . . .

Tako torej slovi „Marta“ in bo slovela do konca dni!

In zakaj? — Zato, ker je ušesu lepa in doumljiva. Nje godba teče gladko kot potok ob svojem izviru. Ni globoka, ni plitva — taka je, kakoršna prija večini gledališkega občinstva. In večina gledališkega občinstva hoče, da se v gledališču zabava, da to, kar sliši, ume, da je zadovoljna, če

prav ne napravi nanjo godba globočjega vtiska. Zunanji vspeh je pri večini odločen, ne vrednost, in bogastvo partiture.

„Marta“ pa ima oboje: kjer jo pojo in kolikrat jo pojo, povsod in vedno ima uspeh (vedno seveda, če jo dobro pojo), in kdor se ukvarja z godbo in kompozicijo, temu je partitura „Marte“ dobra lekcija.

In ob tej lepi, čustveni, topli godbi človek rad in lahko prezre naivno dejanje, ki je patentovana svojima vseh romantiških oper. Pri „Marti“ na pr. beremo, da se vrši dejanje za kraljice Ane. Človek bi mislil: no, to bo spet kaj! V resnici pa je dejanje tako, da bi se brez skrbi lahko vršilo za vlade našega kralja Matjaža . . . no samo takrat menda niso kupčevali z deklami. Ne verjamemo, če bi se danes lotil skladatelj libreta, kakor je „Marta“ ali „Čarostelec“ . . . v tisti dobi pa je vel duh romantike, ki so ga vsrkavali s slastjo in z nezmerznostjo, in njega moramo zahvaliti, da imamo danes „Marto“ . . .

„Marta“ ima živahne zборе, prikupne solospve, lepe duete, tercete, kvartete . . . sploh ima vse, kar more imeti opera, ki jo odlikuje velika popularnost.

In vse to smo čuli sinoči na slovenskem odru!

„Marto“ so peli včeraj docela drugi solisti nego v prejšnjih gledaliških sezonah. Nov je bil g. Rašković kot Lyonel, nov g. Fediczowski

kot Plumket, nova je bila gdna. St'astna kot Marta in gdč. Radkiewicz kot Nancy, nov pa je bil tudi gosp. Noll v ulogi lorda Tristana — ki je bil tako živahen in gibek lord, da ga je bilo veselje gledati na odru. Uloga lorda Tristana Mickleforta ni pisana za Nolljev glas, ker cna nima one višine, kjer šele prav zazveni sveže grlo njegovo. A g. Noll je pel tudi to nehvaležno partijo izborna, fino, umetniško ter se je odlikoval z lepo igro in prav klasično masko, zato zasluži, da mu izrečemo prav toplo pohvalo.

Prav presenetila nas je gdč. St'astna, ki je pela naslovno ulogo. Do včeraj je bila vedno tako boječa, ko je stopila na oder; menda ni zaupala sama sebi. Sinoči pa je pela „Marto“ tako samozavestno in pogumno, poleg tega pa lepo, gorko in izrazovito, kakor da bi jo pela že Bog vé kolikokrat, — a pela jo je včeraj prvokrat. Nje petju in ulogi primerna je bila tudi igra, ki nam je prijala zlasti zaradi mirnosti in elegance. Lahko rečemo, da je nastopila sinoči gdč. St'astna kot zmagovalka, ki si je popolnoma osvojila simpatije gledališkega občinstva.

Vse priznanje sodi tudi gdč. Radkiewicz. Gdč. Radkiewicz — to smo že imeli pri „Aidi“ priliko poudarjati — je izborna pevka, katere glas ima velik obseg, ki se odlikuje posebno z globoko, prav močno in zvanečo nižino. Poleg tega

razvoju države. Na stališču enakopravnosti vseh narodov in plemen stoječ, ne more klub katol. nar. stranke iti za radikalno-narodnimi strujami ter se za to ne da motiti niti z najhujšimi napadi.

Za novo večino. Nekateri krščansko socialni časopisi se trudijo pregovoriti katoliško narodno stranko, naj stopi iz desnice ter se zruži s krščansko-socialno stranko. Tema bi se pridružili še nekatere msjhe krščanske frakcije, veleposestniki in nekateri divjaki in nova večina bi bila tu. „Grazer Volksblatt“ se posebno navdušuje za to idejo.

Kreta. V najlepšem redu so se vkrcale turške čete na ladije, ki so jih odpeljale v Carigrad. Samo 400 turških vojakov je še na Kreti, a tudi ti se odpeljejo v kratkem. Angleški vojaki so vzdrževali v Kandiji mej odpotovanjem red. Doslej imajo Angličani na Kreti 8000 mož, Francija in Italija po 3500, Rusija pa samo 2000. Zadnje tri vlasti pomnožijo svoje kontingente, tako da bodo vseh skupaj do 22 000 mož.

Kriza na Francoskem. Kot glavna kandidata za bodočega ministerskega šefa se imenujeta Ribot in Dupuy. Listi poročajo, da je Ribot naklonjen reviziji Dreyfusove obsodbe, Dupuy, ki je bil ob času Dreyfusove obsodbe ministerski predsednik, pa je oster nasprotnik reviziji. Novi proviziorni vojni minister Lockroy je že nastopil svoje mesto ter hoče takoj energično nastopiti proti presamosvetnim monarhistom. Iz Bruslja se poroča, da je sprejel princ Viktor Napoleon mnoga bona partistične notabilite. Ta pretendent ima sedaj baje zopet mnogo upanja za svoje načrte.

Protianarhistična konferenca. Ker se je izrekla tudi angleška vlada za tako konferenco, se je udeležiti torej vse evropske vlasti. Grof Canavaro, italijanski minister zunanjih del, določi čas in kraj konference ter povabi vse vlade. Kar so tiše programa, poročajo iz Rima, da bo obsegal tri glavne točke. Prva točka se tiče definicije anarhističnega zločinstva, ali je razumeti s to besedo le nasilni napad na življenje ali tudi razširjanje anarhističnih nauk. Druga točka obsega vprašanje ali je kaznovati anarhistične zločine kot političen ali prost zločin. Tretja točka se tiče ureditve načina, kako bodo države izročale druga drugi znane anarhiste.

Iz Španije prihajajo vedno resnejše novice. Kriza se poostrejuje. Vodje Karlistov trdijo z vso odločnostjo, da nastane po sklepu miru splošen karlističen vstanek, ki se prične v Navarri ter se bo razširil preko baskijskih pokrajin, Aragonije, Katalonije in Valencije. Don Carlos namerava baje prestopiti mejo pri Navarri, kjer je ondi najlažje zbrati nekaj tisoč mož. Ako je to resnično, potem stoji Španija na pragu krvave meščanske vojne.

Dopisi.

Prejeli smo naslednjo popravka:

Slavno uredništvo! Izvolite sprejeti na podlagi § 19 tiskovnega zakona na dopis: „Iz Vipave“ v 218. št. Vašega lista z dne 15. oktobra t. l. sledeči popravek: 1. Ni res, da bi si bil z dopisom v „Slovenec“ v zadevi nedostatkov pri oskrbovanju

je glč. Radkewicz rutinirana igralka, ki se vede na odru lepo in odlično ter vedno svoji ulogi primerno.

G. Rašković ter g. Fedickowski sta se tudi v „Marti“ popela do popolnega uspeha. Oba gospoda sta odlična pevca, in je njihovo večerajšnje petje vredno vse pohvale. Oba sta umerila svojima nalogama prikladno igro ter tako v vsem in vsakem zaslužila, da jima izrečemo prav posebno pohvalo.

Manjšje uloge so peli dobro gdč. Slavčeva, gdč. Bitenc in gdč. Puhek ter gg. Prejac, Rus, Črne in Polašek. Priznanje in pohvalo pa zasluži tudi zbor, ki je pel in igral eksaktno in živahno. Orkester je bil tudi na mestu. Sploh je opera v vsakem oziru docela uspela: dostojna je bila nje uprizoritev, izborna je bilo petje, za katero so želi zlasti solisti vsak za se in skupno iskreno, glasno pohvalo, ki jo je izražalo občinstvo z dolgotrajnim ploskanjem.

G. Benišek je tudi to pot naštudiral in vodil „Marto“ z njemu lastno vztrajnostjo, odločnostjo in preciznostjo. Hvala in čast mu!

Jutri, ko nam zopet uprizore „Marto“, bo gledališče nemara bolj obiskano, zakaj včeraj je bilo na pol prazno. In taka „Marta“ vendar tega ne zasluži.

— a —

občinskega premoženja v Vipavi „hladil svoje po maščevanju hlepeče srce“ proti županu Antonu Hrovatinu; res pa je, da nisem jaz spisal zadevnega dopisa, in da sem ga prvokrat čital, ko ga je prinesel „Slovenec“. 2. Ni res, da sem sestavljal podžupanu gradiškemu dotične pritožbe proti županu Antonu Hrovatinu; res pa je, da nisem še nikdar kacega spisa, ali sploh kake pritožbe naredil za navedenega podžupana. — Vipava dne 19. oktobra 1898. — Matija Erjavec l. r., dekan.

Slavno uredništvo! Izvolite sprejeti na podlagi § 19 tiskovnega zakona na dopis: „Iz Vipave“ v 218. št. Vašega lista z dne 15. oktobra 1898 v prvi prihodnji številki „Slov. Naroda“ sledeči popravek: 1. Ni res, da o odloku deželnega odbora z dne 3. decembra 1897 pred dopisom v „Slovenec“ niti v Vipavi živ krst vedel ni; res pa je, da so skoraj vsi Vipavci vedeli o dopisu in njega vsebini. 2. Ni res, da bi bil dekan vipavski menil kako pritožbo proti županu Antonu Hrovatinu sestavil ali spisal. Ni res, da sem trabant, ni res, da sem veren sluga gospoda dekana vipavskega; res pa je, da sem o lanskem deželnozbornski volitvi glasoval za gospoda Ivana Božiča. Ni res, da v zadevni občinski seji nikdo ni ugovarjal proti občinskemu računu; res pa je, da sem ugovarjal jaz od začetka do zaključka omenjene seje. — Vipava, 19. oktobra 1898. — Franc Andlovic s. r., podžupan gradiški.

O p o m b a u r e d n i s t v a: Vse reterira! No, bešen noče biti kriv ostudnega napada na občestvo vipavskega župana. Najprej so mu poskusili v „Slovenec“ čast ukrasti, zdaj pa se opirajo. Ko je priobčil „Slovenec“ popravek g. Hrovatina, je koj začel nekako moledovati, naj bi se mu prizaneslo, ker se je vstrašil tožbe in na isto struno je udaril tudi dekan Erjavec. Tako postopajo klerikalci vedno. Najprej grde in obrekujejo, potem pa beračijo, naj se jim s tožbo prizanesa. Popravek gradiškega podžupana Franca Andlovica bi bili lahko vrgli v koš, ker ne odgovarja predpisom zakona. Andlovic popravlja namreč, da „ni res, da o odloku deželnega odbora pred dopisom v „Slovenec“ niti v Vipavi živ krst vedel ni“; s tem popravlja Andlovic nekaj, česar ni legitimiran popravljal. Zato bi bili lahko odklonili sprejem tega popravka. Vzrok, da smo ga vzlic temu priobčili, je ta, da je bil popravek spisan v pisarni dr. Šušteršiča, in da nam dokazuje, da ta talent vseh klerikalnih talentov, jurist in odvjetnik dr. Šušteršič, tiskovnega zakona niti toliko ne pozna, da bi znal sestaviti korekten popravek.

Iz Gradišca, 25. oktobra. (Koseskega proslava o priliki stoletnice njegovega rojstva.) Malone polnoštevilno so se zbrali slovenski akademiki v soboto, dne 22. t. m. zvečer v gostilni g. Kaubeja, da se spomnijo rojstva moža, o katerem se je sodilo, kolikor in kakor se je upoštevalo njegovo slovstveno delo, najrazličnejše, mej njegovimi rejaki. Par narodnih rodbin graških se nam je pridružilo, žal, da le par; pričakovali smo jih več. Znanstveno slovstveni klub akademičnega društva „Triglav“ je določil g. jurista Pirnata kot očjega rojaka slavljenčevega za slavnostnega govornika. V navdušenem govoru je slavil le ta Koseskega kot pevca-buditelja v jedni najtužnejših dob slovenskega naroda, spominjal se je lepega rojstnega kraja Veselovega, povdarjal narodno mišljenje in čutenje pesnikovo ter z vnmajočo besedo slikal prepored slovenskega naroda in zasluge Bleiweisove in njegovih sodelovalcev, mej katerimi nahajamo i Koseskega. Historično ozadje pesnikovo, njegov veliki upliv na sodobni politični razvoj „Slovenije“ je govornik vrlo dobro načrtal, s pesnikom Koseskim se je malo bavil, mislimo, s Koseskim kot umetnikom po naših modernih nazorih o umetnosti. Na to stran glede Koseskega tudi ni posebno veliko povedati; to je čutil in dokazal že Levstik, in njegova sodba (z malimi izjemami) ima še dandanes svojo vrednost in veljavo. V skromnem številu izvornih poezij Koseskega se pač nahaja tu in tam lepa misel, tudi kak dober, celo pesniški izraz, ali takoj v bližnji okolici naletimo na jezikove oblike, ki nas posilijo v smeh in nam uničijo vso pesniško iluzijo. Pesniški umetvor pa, ki nas vzlic resnemu, veličastnemu predmetu, ki se v njem opeva, pusti hladne ali pa provzroči v nas celo nevoljo in nezadovoljnost, če tudi smo dovzetni za visoko umetnost in njene nebeške cvetke, ni umetniško delo, njegov avtor je lahko velik rodoljub, plemenita duša, blag značaj, toda — umetnik-pesnik ni! V naših ozkih slovenskih mejah se je ipak stavil „umetnik“ Koseski poleg umetnika Prešerna, včasih tudi, kaj pada, nad njega... In še gimnazijske profesorje „stare šole“ poznamo, kateri s svetim oduševljenjem govorijo naši slovenski mladini o „velikem pesniku“ Ivanu Veselu Koseskem. O tej pretni prikazni na slovenskem estetično kritičnem polju, o tem čudnem mnenju o „pravi“ poeziji v akademskem krogu pač ni treba obširno govoriti. Vender se nam zdi, da je sam gospod govornik nekoliko prevneto in preginjeno govoril o krasnem, jedratem jeziku, o pesniškem čutu in o umetniški nadarjenosti našega slavljenca. Da dostojno proslavimo Koseskega, baš v tej točki niti najmanj ne smemo pretiravati, če tudi obhajamo Koseskega slavnostni večer. Mislimo, da gredó inkriminovane emocije na rovaš opravičenemu lokalnemu patrijotizmu gospoda govornika, ne pa njegovi estetični sodbi. Povdarjajmo prave Veselove zasluge, katerih gotovo

ima, in ne dičimo ga s tem, česar ni imel. Gospod Pirnat se je brzkone preveč oziral na slavnostni značaj tega večera in je radi tega opustil vsako kritično besedo glede notranje vrednosti — in ta jedina pride v poštev, če se bavimo s pesnikom Koseskim — Veselove muze. Izbral si je, izimši par opazk, katere smo že zgoraj morali primerno reducirati, politični upliv, politično vredno-t Veselovega nastopa v slovenski javnosti in na to stran je po pravici — hvalil in slavil! S tega stališča je bila sicer zanimiva, formalno dovršena disertacija jednostranska; vzlic temu, ali menda baš radi tega je vzbudila mnogo živahnega odobravanja. Kakor čujemo, prinese „Zvon“ iz odličnega peresa študijo o Koseskem, katera bo, o tem smo uverjeni, pravilno in objektivno pokazala pravo estetično vrednost njegovih poezij.

Lav. M. . . . n.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. oktobra.

— (Vera in klerikalizem.) Mej najstarejša in najobrabljenejša sredstva spada identificiranje vere s politično gospodstvalnostjo klerikalcev. Če se ustavljaš zapovedništvu duhovnikov v posvetnih stvareh, ti hitro očitajo, da napadaš cerkev, če pri-meš kacega Strbenca, Rudolfa, Koblarja ali kacega drugega tacega junaka za ušesa, ti poreko, da podkopavaš vero in tajiš Boga. Tako postopa od nekđaj „Slovenec“. Tudi včeraj se mu je zdelo potrebno s takim manevrom nastopiti. Povodom Šabičeve izjave na volilnem shodu v Kranju, da se bo tesno in brezpogojno držal programa, kateri je sklenil shod zaupnih mož l. 1894 in ki se more označiti s točkami: lojalnost do dinastije, lojalnost do vere in lojalnost do naroda — se roga „Slovenec“ narodni stranki, češ, da razven Šubica ne bo noben člen narodne stranke trdil, da se tesno in brezpogojno drži člena VI. rečenega programa, ki priznava načela katoliške vere kot velevažen pogoj za razvitek slovenskega naroda. To je zopet jedna tistih klerikalnih perfiliij, katere smo že zgoraj označili. Zakaj ne dokaže „Slovenec“ svoje trditve? Zakaj z dejstvi ne podpre pavšalnega sumničenja, da se narodna stranka ne črži načel katoliške vere? Pozivljamo ga, naj to stori. Apelujemo na njegovo čast — pardon, ta je zdaj „spravljena“ — torej apelujemo na tiste ljudi v klerikalni stranki, katerim vzlic političnemu nasprotstvu ne odrekamo osebnega spoštovanja, naj oni vplivajo, da se „Slovenec“ ne bo zopet potuhnil. Narodna stranka je bila vedno lojalna do vere in se je vedno držala načel katoliške vere — toda ta načela niso identična s težojami klerikalne stranke in z interesi nenasičnih bisag naših klerikalcev, katerim je vera le sredstvo, da si zagotove absolutno gospodarstvo v vsem javnem življenju in si polne svoje žepe.

— (V znamenju sprave.) „Slovenec“ nazoanja z velikim zadoščenjem, da je v Trnovem na Notranjskem začelo svoje delovanje „gospodarsko društvo“. To „gospodarsko društvo“ ni družega nič, kakor povsem navadno konsumno društvo, katero so krstili na ime „gospodarskega društva“ samo, da bi se mogli izgovarjati, da niso kršili „sprave“. Toda nam se ne gre za ime, gre se za stvar. Gospodarsko društvo je čisto navadno konsumno društvo, katero bi se glasom sprave ne bilo smelo ustanoviti, katero pa se je vzlic temu ustanovilo, dasi so klerikalni poslanci s svojo osebno častjo garantirali, da se bo cela stranka sprave držala. Slava možem, katerim je tako malo za svojo osebno čast!

— (Ravnopravnost pri graškem nadsodišču.) Naše poročilo o prizivni razpravi pri graškem nadsodišču, pri kateri je dr. Stor interpeliral, se je nekim nemškimi listom zljubilo deloma dementovati. Očitno je, da so bile dotične notice inspirirane. Z ozirom na to se sklicujemo na razpravni zapisnik, kateri podaja dokaz, da je bilo naše poročilo resnično, in da so dementujoče notice nemških listov tendenciozne.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri, v soboto, 29. t. m. se bo pela drugič opera „Marta“. — V torek 1. novembra se bode predstavljala priljubljena žaloigra „Mlinar in njegova hči“. — V petek, 4. novembra in v nedeljo, 6. novembra se bode igrala nova opereta „Klarička na vojaških vajah“, v 4 dejanjih uglašil Roger, iz francoščine prevel Iv. Cankar. — V torek, 8. novembra se bo igrala prvič klasična Lesingova žaloigra v 5 dejanjih „Emilija Galotti“, poslovenil T. Doksov. — Dne 10. in 12. novembra pa se bode pela opera „Halka“.

— („Naša straža“) ima 15. novembra ob 8. uri zvečer svoj ustanovni shod v „Katoliškem domu“.

— (Kmetijsko-kemičnemu preskušališču v Ljubljani) poslane so oblasti, društva in zasebniki do 20. t. m., to je v prvih dveh mesecih njegovega obstanka 55 različnih predmetov v znanstveno (kemično oziroma mikroskopsko ali bakteriološko) preiskavo in sicer 23 poskušanj vina, 11 poskušanj Tomasove žilindrovke, 9 poskušanj vode iz studencev in vodnjakov, nadalje 4 poskušnje ilovine, 3 poskušnje vinskega mošta (grozdja) in po jedno poskušnjo zemlje, mleka piva, sladkorja in tkanine. Poleg tega so se obračali na zavod v različnih kmetijskih in tehniških zadevah. Iz tega se razvidi, kako je bil potreben ta znanstveni zavod za našo deželo.

— (Občni zbor slovenskega tesarkega in zidarskega društva v Ljubljani) vršil se je dne 9. oktobra po naznanjenem vsporedu. Udeležilo se ga je 46 členov. Predsednik g. M. Srakar otvori zborovanje, pozdravi navzoče ter povdarja v nadaljnjem govoru potrebo tega društva, kojega naloga je, skrbeti za to, da se člani medsebojno spoznajo, strokovno izobražujejo ter gojijo slovansko pesem. V ta namen se je ustanovila risarska šola, koja je marljivo in vspešno vodil g. Fran. Pust; g. kapelnik Hilarij Benišek pa je po svojem neutrudljivem prizadevanju izuril člene pevce tako, da lahko povsod brez skrbi nastopijo. To se je pokazalo pri veselici dne 26. septembra 1897. v „Narodnem domu“, nadalje pri letošnji spomladanski veselici, prirejeni v korist strokovne šole, posebej pa še o priliki blagoslovljenja krasne društvene zastave, ki se je na upravn sijajen način vršilo dne 4. septembra t. l. Dne 8. septembra t. l. udeležilo se je društvo z zastavo tudi slavnosti blagoslovljenja zastave pevskega in tamburaškega društva „Zvon“ v Šmartnem pri Litiji. — Društvo imelo je v pretečenem letu 192 rednih in 71 podpornih členov; kot ustanovnik pristopil je g. Filip Supančič. Pevski zbor šteje 35 členov. Predsednik spominja se tudi dveh med letom umrlih členov, jednega rednega in jednega podpornega; v znak žalovanja dvignejo se navzoči raz sedeža. — Blagajnik poroča, da je imelo društvo v pretečenem letu 2408 gl. 67 kr. dohodkov in 2220 gl. 67 kr. stroškov, tako da ima gotovine 188 gl. Če se prišteje še vrednost inventarja, ima društvo 1532 gl. 90 kr. premoženja. Zastava stala je 990 gl. 90 kr., pohištvo 354 gl., za društvene prostore, razsvetljavo in šolske potrebe pa se je izdalo 750 gl. Ostala svota 125 gl. 77 kr. porabila se je za tiskovine in razne druge potrebe. — V odbor bili so končno izvoljeni: Gg. Fran. Makorati, predsednikom, Miha. Srakar, podpredsednikom; Hinko Magister, blagajnikom; Josip Cilenski, tajnikom; Fran. Pust, njegovim namestnikom; Anton Gutnik, predsednikom pevskega zbora; Fran. Mozetič, Fran. Pregelj, Ern. Noth, Anton Jevnikar, Fran. Mekinec, Ant. Janko, Ivan Jager in Fran. Zakotnik odbornikom; namestnikom pa: gg. Josip Anžič, Ivan Pregelj, Anton Pregelj in Anton Merlak. Nadalje sta bila izvoljena gg. Fran. Valla in Anton Steiner računskim pregledovalcem.

— (Podpore gasilnim društvom) Cesar je iz svoje zasebne blaginje daroval gasilnemu društvu na Dobravi, v Velikih Laščah in v Loškem potoku vsakemu po 80 gl. podpore, gasilnemu društvu v Reinthalu pri Mozlju pa 50 gl.

— (Kje je zavora?) V letošnjem poletju minulo je že jedno leto odkar je posl. Lavrenčič, ki je bil hkratu član okrajnega šolskega sveta v Postojni, umrl; kljub temu mu ni še naslednik v okrajnem šolskem svetu Postojnskem imenovan. Kje je zavora? Menda vender ne namerava predsednik okrajnega šolskega sveta v Postojni, gosp. vitez Laschan polagoma vladati brez tega sveta, kajti z matematično gotovostjo sme računati, da bodo sedanjí udje okr. šolskega sveta s časoma pomrli. Ako ne bodo pravočasno skrbeli zato, da se jim nasledniki z volitvijo ali imenovanjem postavijo, utegne nastati tak ropot, da ga bode v tej samoti — strah.

— (Z doma všla) je Franciška Papež, 24 let stara hči posestnika Josipa Papeža v Prevalih v občini žužemberški. Franciška Papež je srednje velike, plavih las, ima rujavo obleko in rudeč predpasnik in je hebast.

— (Celovec proti Ljubljani.) Piše se nam: To so zijali naši mestni očetje, ko je slovenski odpadnik dr. Abuja stopil prednje in jim povedal, da se morajo upreti ustanovitvi nadsodišča v Ljubljani! Kar v glavo jim ni hotelo, da bi bilo to zanje slabo in velika nesreča za vse koroške Nemce, nekaterim se je celo zdelo, da bi bilo za Celovec še bolje, če bi bilo nadsodišče v Ljubljani, češ, kadar bo železnica do Kranja, ne bo slabo, če bi bile prizivne razprave v Ljubljani, a črnil ni nobeden besede. Kako tudi, saj je vsak vedel, kaj ga čaka, ako bi slušal glas svojega razuma in ne glas dr. Abuje. Tako se je zgodilo, da so glasovali za predlog, naj pravni odsek poroča o korakih, ki naj se storé proti nad-

sodišču v Ljubljani. Ne vemo, kako bo odsek zmagal to nalogo. Težko bo dobiti razlogov, a ker poznamo skromne duševne sposobnosti pravnega odseka, mu svetujemo, naj si ne beli preveč glav svojih členov, ker z nadsodiščem — žal — še dolgo ne bo nič!

— (Osebn. vest.) Deželni okrajni živino-zdravnik gosp. Anton Slivnik v Št. Junju ob južni železnici je imenovan kraljevim kotarskim veterinarjem v Slunju na Hrvaškem. — Premeščena sta davčna pristava gg. Alojzij Vindišer iz Ljutomerja v Ptuj in A. Planinc iz Ptuja v Ljutomer.

— (Istrski deželni odbor) je županstvu v Podgradu prepovedal, vlagati občinski denar v domačo posojilnico. To je že vrhunec laške nasilnosti.

— (Ujet anarhist.) Tržaška policija je včeraj ujela italijanskega državljana Alfonza Robustello, katerega je italijanska vlada označila kot jako nevarnega anarhista.

— (Iz učiteljskih krogov Istre) nam piše oni dopisnik, ki se je prvi oglasil: Javim v ravnanje g. kolegu, dopisniku z Gorškega v „Slov. Narodu“ št. 242., kateri me poziva, naj bi sklical shod primorskih učiteljev v Trst, da za sedaj jaz tega ne napravim z ozirom na to, kakor sem že javil, ker učiteljstvo v Istri deluje organizovano v zmislu mojih predlogov. Torej radi zmašajav ne. Kaj pač meni učiteljstvo na Gorškem — ni še nič jasno. Naj bi predsedniki učiteljskih društev se poprijeli dela! Ali pa ukrenite, da skličete shod samo za učiteljstvo na Gorškem kje. Objavite se mi posredno po g. kolegi Valentiču v Ricmanjih, pošta Boršt. Pozdravl!

— (Razpisane službe) Pri katastralnem mapnem arhivu v Ljubljani mesto evidenčnega geometra, event. II. razreda. Prošnje do konca nov. pri finančnem ravnanstvu v Ljubljani. — Na štiri-razrednici v Kamniku mesto nadučitelja. Prošnje do 20. novembra pri okrajnem šolskem svetu v Kamniku. — Na dvorazrednici v Slavini mesto nadučitelja. Prošnje do 20. novembra pri okrajnem šolskem svetu v Postojni. — Pri okrajnem sodišču v Kamniku mesto kancelijskega pomočnika. Plača mesečnih 30 gl. Prošnje takoj. — Mesto kancelijskega oficijala II. razreda pri okrajnem sodišču v Mariboru. Prošnje do 5. novembra pri okrajnem sodišču v Mariboru. — Mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštnej in brzojavni uradi v Gradcu, okraj Črnomelj, proti pogodbi in kavciji 200 gl.; letna plača 200 gl. za oskrbovanje poštne službe, letna plača za oskrbovanje brzojavne službe 80 gl., in uradni pavšal 60 gl. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

* (Mati in hči tekmovalki) Ogorska 16letna ciganka Ana Vusy je imela ljubavno razmerje s ciganom, ki ji je obljubil zakon. 25. t. m. pa je dejal mladi cigan, da ne bo vzela nje, ampak da se oženi z njeno materjo, 50letno žensko. Dejal je svoji ljubici, da mora vzeti mater, ker ima ž njo že potomca. Mlada ciganka je zgrabila nož ter razmesarila materi obraz. Potem je skočila v Duvav, iz katerega so jo potegnili mrtvo.

* (Morilec ali blaznik?) V Bourgu na Francoskem se je začela obravnavati proti glasovitemu morilcu Bacherju, ki je umoril več ljudi, mej temi celo družino, katero je postrelil in zaklal. Ko so pripeljali orožniki Bacherja pred sodišče, je vzkliknil: „Hvalen bodi Jezus in Ivana d' Arc!“ Mej zasliševanjem se je mrzlično tresel in mahal z rokami kakor blazen. Predsednik mu je naštel celo, vrsto krvavih zločinov, katerih obtoženec ni tajil, ampak dejal, da so krivi vsega le zdravniki, ki so ga pustili iz blaznice. Sicer pa ga je poslal Bog na svet v kazen grešnikom. Bacher smatra samega sebe za velikega mučenika.

Književnost.

— „Popotnik“. Štev. 20. Vsebina: Iz duševnega življenja otroškega. (L. Črnej). — Stanje i želje hrvatsko slovenskog učiteljstva Istre. (Božo Dubrovič). — VI. štajerska deželna učiteljska konferenca. — Društveni vestnik. — Dopis in razne vesti. — Natečaji in inserat.

— „Planinski Vestnik“. Štev. 10. Vsebina: Potovanje okoli sveta. (Črtice iz dnevnika slovenskega pomorskega častnika.) — Črez Triglav. (F. Finžgar). — Črtice s potovanja hudomušnega Janka. (I. M.). — Popis vseh planinskih koč. — Društvene vesti.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. oktobra. Vsi nemški opozicijski klubi so imeli sinoči seje. Nemški nacionalci so sklenili, naj njihovi zastopniki iz konference klubovih načelnikov izstopijo, sicer pa bo stranka v narodnih zadevah skušala postopati vzajemno z drugimi nemškimi strankami. Nemška napredna stranka je izdala komuniké, v katerem pravi, da je prenehal eksistirati

skupen taktičen organ vseh nemških strank, da pa bo stranka vzlic temu delovala za skupno postopanje nemške levice. Prot semitje so izstop nacionalcev vzeli z obžalovanjem na znanje in izjavljajo, da se bodo od slučaja do slučaja dogovarjali radi skupnega postopanja z drugimi strankami.

Dunaj 28. oktobra. Obstrukcionisti so radi izstopa nemških nacionalcev iz nemške „Gemeinbürgschaft“ vsi zbegani, zlasti nemška napredna stranka, katera ne ve, kam naj se nagne in skuša razpor predstaviti tako, kakor da se je razbila samo oblika zveze mej nemškimi strankami, sicer pa da ostane vse pri starem.

Dunaj 28. oktobra. Izmej obolelih za kugo sta v nevarnosti samo Pecha in Hochegger. Slednja se počuti že nekoliko bolje, Pecha pa je silno slaba. Danes opoldne je imela 38.4° temperature in krvavi na hrbtu in na nogah. Injicirali so jej sopet 60 kubičnih centimetrov seruma.

Budimpešta 28. oktobra. Neodvisna stranka je včeraj zvečer sklenila nadaljevati obstrukcijo z vso silo.

Sofija 28. oktobra. Knez Ferdinand je včeraj otvoril novo zasedanje sobranja s prestolnim govorom, kateri povdarja dobro razmerje mej Bolgarsko in vsemi drugimi državami.

Pariz 28. oktobra. „Journal des Débats“ naznanja, da sestavi novo ministerstvo Dupuy, vojno ministerstvo da prevzame Freycinet, pravosodno ministerstvo Constans, naučni portfelj Bourgeois, finance Ribot, zunanja dela pa Delcassé.

Pariz 28. oktobra. Kasacijsko sodišče je včeraj začelo razpravo o Dreyfusovi aferi. Razprava je trajala ves dan in se danes nadaljuje. Poročevalec Bard je nasvetoval razveljavljenje obsodbe, ker ni dokazov za Dreyfusovo krivdo.

Pariz 28. oktobra. Listi so mnenja, da se kasacijski dvor ne izreče za revizijo Dreyfusove zadeve in da tudi obsodbe ne razveljavi, ampak da izreče le, da izdajstvo ni dokazano, v sled česar postane obsodba neveljavna. Glede včerajšnjih izjavanj Bardovih pravijo republikanski listi, da so dokazala nedolžnost Dreyfusovo, monarhistični in klerikalni listi pa pravijo, da je Bard govoril pristransko.

Narodno-gospodarske stvari.

Zaprtija proti Hrvaški Trgovina s svinjami in naša svinjereja.

(Konec.)

Poprej so ves dobiček odnesli „Hrvaški trgovci“, deloma tudi naši trgovci — Podgorci in Belokranjci — sedaj pa ostane denar lepo v deželi, večinoma v žepu svinjereja! Le pogledite, gospod dopisnik, koliko prašičev se je na primer pretečeno leto in tudi letos na dolenskih postajah natovorilo in prodalo na Tirolsko, Solnograško Gor. Avstrijsko, Češko itd. Naši kmetje imajo toliko prašičev, da še vseh prodati ne morejo, kar se lahko vidi na tržnih in smajnih dneh v Novem mestu. Toraj nikari meje odpirati proti Hrvaški sedaj, ko smo se po hudem boju že več noma znebili svinjske kuge, ko se je kmet opomagal in ko se je jela boljšati svinjereja! Pa še nekaj! Od več strani se čujejo pritožbe, da vlada ne napravi ob meji hrvaški kontumačnega zavoda, kamor bi pri vstopu na Kranjsko vse hrvaške prašiče prignali in čez nekaj časa, ako bi se skazalo, da so zdravi, pustili dalje v deželo. Seveda, ko bi hrvaški prašiči zdravi ostali, bi že šlo, ali kaj ko bi — v teh časih! — ne minulo mesec dni, in ves taki zavod bi bil okužen? Kaj potem, ko bi se zatrosila in zanesla v zavod svinjska kuga, kar je prav gotovo?! Večina prašičev bi poginila, drugi zdravi ali rekonvalescentni ostati bi pa morali dolgo časa v zavodu — no, to bi bil lep dobiček! Škoda za vsak vinar, ki bi se potrosil za taki zavod. Zatorej delujmo z upeljavo angleške (a ne hrvaške!) pasme na to, da se domače plemo še izboljša in pomnoži, da se gleda pri svinjereji na čednost, da se gradijo čedni svinjaki, ki ne bodo na gnojišču — in trgovina s svinjami se bo še lepše razvijala tako, da bodo celo Vaši Podgorci zadovoljni, kupovali in prodajali bodo „domačo robo“ in ne bodo več škilili — črez mejo!

— Državne železnice. Dosedanje postajališče Protivice na lokalni progi Rakonice-Pladen-Petschan se je 10. oktobra preimenovalo v postajo in je odprta za osebni in prtljažni promet. — Mej postajo Baumgartenberg in postajico Dornach ležeča postaja Saxon lokalne proge Mauthausen-Greip se je 10. oktobra otvorila za ves promet.

(„Mörathon“) ki je, kakor znano, pri mokrotno mrzlem vremenu za kadilce prava dobrota, se ravno ob tem času ponareja na najraznovrstnejše načine in se preplavlja trg s takimi ponaredbami. Da se kupci obvarujejo pred temi manj vrednimi proizvodi, se priporoča, da zahtevajo pr. stni „Mörathon“.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne poge, lišaje in mozoljke (spušča). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo
zraven 35 kr. (387—35)

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Štev. 16. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 878.

V soboto, 29. oktobra 1898.

Drugi krat:

MARTA

ali semenj v Richmondu.

Romantično-komična opera v 4 dejanjih. Spisal W. Friedrich. Uglasbil Fr. pl. Flotov. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. Hil. Benišek. Režiser g. Jos. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7¹⁵ ur. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, 1. novembra: „Mlinar in njegova hči“.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
27.	9. zvečer	741,0	7,7	sl. jug	jasno	
28.	7. jutraj	741,2	5,2	sl. jug	megla	0,0
28.	2. popol.	740,0	11,2	sl. jug	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 8,6°, sa 0,3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	65	
Avstrijska zlata renta	119	50	
Avstrijska kronska renta 4%	101	20	
Ogerska zlata renta 4%	119	25	
Ogerska kronska renta 4%	97	60	
Avstro-ogerske bančne delnice	915	—	
Kreditne delnice	352	50	
London vista	120	60	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87	
90 mark	11	77	
90 frankov	9	54 ¹ / ₂	
Italijanski bankovci	43	90	
C. kr. cekini	5	68	

Moja notarska pisarna

nahaja se od sedaj

na Rimski cesti šte. 7

v prvem nadstropji

v novi Gorupovi hiši, poleg Zajčeve gostilne.

V Ljubljani, dne 23. oktobra 1898.

Ivan Plantan

(1667—3)

c. kr. notar.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti našega preljubljenega soprnika, oziroma očeta, starega očeta in tasta, gospoda

Ivana Pribila

inženirja

kateri je danes zvečer ob 7¹⁰ uri, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 68. letu svoje starosti, v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bo v soboto, dne 29. oktobra t. l., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Predilske ulice (hiša Jenko), na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Ljubljenega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev. (1652)

V Ljubljani, dne 27. oktobra 1898.

Ivana Pribil roj. Kočvar, soprnica — Ivan Pribil, sin. — Ljudmila Pribil vdov. Oreskovic, Marija Pribil omož. Heng, Ana Pribil, hčera. — Ernest Heng, zet. — Ivan, Ernestina Pribil, Adelina, Ernest, Ivan, Herman Heng, vnuki.

Mi kadilci

izjavljamo s tem javno in naznanjamo vsem, ki hoté pušiti dobro pipico, da je to možno le, ako rabijo „Mörathon“.

Kaj je „Mörathon“?

„Mörathon“ je aromatična zmes zelišč, ki, ako se primeša tobaku, daje dimu izboren duh, odstrani škodljive učinke nikotina in je torej jako zdrava.

Kadilci! Poskusite „Mörathon“, zahtevajte povsodi „Mörathon“, kajti, kdor je kdaj poskusil „Mörathon“, ne more več kaditi brez „Mörathona“. (1675—1)

Dobiva se v zavojih po 30 kr. in po 10 kr. pri izdelovalcu: Th. Mörath, drogerija, Gradec, Jakomini-gasse 1.

Prištev le tedaj, če je na zavoju „Mörathon“. 12 malih ali 4 veliki zavoji s povzetjem franko 1 gld. 26 kr.

Mnogo priznanih pisem je na ogled.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Gostilna v najem!

Išče se gostilna z ledenico v Rudolfovem ali v kaki večji vasi blizu Rudolfovega (Novega mesta) z dobrim prometom v najem. Ledenica mora biti sraven, ker se bo nahajala istotam zaloga piva. — Ponudbe na upravnishvo „Slovenskega Naroda“ pod „št. 30“ vsaj do 4. novembra t. l. (1670—3)

Nagrobni venci

in trakovi

v največji in najlepši izberi po

najnižjih cenah

se dobé pri (1618—8)

Karolu Recknagel

Mestni trg 24.

Št. 36435.

Razglas.

(1676—1)

Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je z najvišjim ročnim pismom z dne 18. avgusta letos povodom 50letnega vladarskega jubileja ustanoviti blagovolilo:

a) „jubilejno svetinjo (medaljo) za civilne državne uslužbence in

b) „častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje“.

Jubilejna svetinja gre po dotičnem statutu vsem onim osebam brez razločka stanu ali spola, katere so bile od 2. decembra 1848 do 2. decembra 1898 ali so še v civilni državni ali pa tej jednaki službi in sicer aktivnim državnim uslužbencem brez ozira na dobo službovanja, bivšim uslužbencem pa le, ako dokažejo najmanj desetletno službovanje in niso bili odpuščeni disciplinarnim potom in niso bili obsojeni kazensko-pravnim potom, da izgube reče in častne znake. Državni službi jednako javno službovanje je isto, za katero se vsaj deloma rabijo ista disciplinarna in penzijska določila, kakor za državne uslužbence. Uslužbenci, ki imajo pravico do provizij, kakor c. kr. cestarji, imajo tudi pravico do svetinje.

Častna svetinja podeli se za nepretrgano 40letno zvesto in zadovoljno delovanje v jedni in isti javni ali privatni službi brez razločka stanu ali spola. Zakonito aktivno službovanje pri vojakih sicer ne pretrga pričeta 40letna doba, všteti se pa v isto sme le pri državni službi, sicer ne. Bivšim uslužbencem pri državnih železnicah, kateri so se s prodajo teh železnic prevzeli v upravo privatnih družb, ter uslužbencem privatnih železníc, kateri so se po podražavljenju dotične proge prevzeli v državno železniško službo, je tudi pripoznati to svetinjo.

Po naročilu deželnega predsedstva z dne 19. t. m. šte. 5006/pr. in 5077/pr. se vabijo vse v Ljubljani stanujoče osebe, katere menijo, da imajo po predstojajočih propisih pravice do omenjenih svetinj in katere ne stoji več v aktivni c. kr. državni službi, da se čimprej najkasneje pa do 5. novembra t. l. v uradnih urah zglaste pri podpisnem magistratu ustno ali pa pismeno in svoje dozdevne pravice z dekreti ali drugimi njih pravice dokazujočimi dokumenti dokažejo. Vlog in prilog ni kolekovati. Glede vseh tukaj navedenih okolišnosti, ki pridejo v poštev, dajal bo magistrat potrebna pojasnila.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 22. oktobra 1898.

Gričar & Mejač, Ljubljana, Prešernove ulice št. 9

usojata si uljudno naznaniti, da so došle novosti za jesensko in zimsko sezono v veliki izbéri. Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke, vrhnih sukenj, zimskih sukenj, nepremočnih havelokov, sploh vseh narejenih oblačilnih predmetov.

Največja izbéra pravih pariških in berolinskih damskih modelov: jopic, plaščkov in plaščev, jopic in plaščev za dekleta v poljubni velikosti in najmodernejših barvah. — Ilustrovani cenik zastonj in franko. —

(1599—5)